

Do měnicích se příběhů v noci se propadám jejijej
v poezii živejch snů celý vesmír objímám
probudil jsem se do snu jehož smysl mi uniká
zastavil se čas a snad i já
visím na jednom z mostů tyčících se ke hvězdám
nezbývá než se pustit, odpoutat
najednou

R: Letím, je mi neznámo kam
levituji tělem v příbězích, který mou myslí pronikaj
tak letím a nechávám se nést tenkým světelným paprskem
nataženým od nedalekých hvězd

Tělo k spánku ukládám a ztrácím se
své podvědomí prozkoumávám, snad vrátím se
už není cesty zpět
stačí mi jen abych vzlét

R. Letím...

Teď už letím sám na křídlech paprsků
čtvrtým rozměrem chystám se plout
cestu znám, uprostřed bludiště svejch snů
proletím tulenem přede mnou

R: Letím...